GAMLA LUND-NYTT

NUMMER 4 - 2020

–"Svanen ska inte bara vara ett av Europas äldsta verksamma apotek utan också ett besöksmål för den som vill njuta av stadens vackraste butikslokal." **Sidan 5**

Tidningen Lundagård 100 år "firas inte med champagne och tårta utan med Facebook-gillningar från isolerade studentrum." **Sidan 6**

Föreningen kallar till årsmöte samt informerar om höstens evenemang **Sidan 11**

Undersökningen vid Stora Algatan

Den arkeologiska undersökningen i kvarteret Sankt Mikael 2019 kunde på flera sätt infria förväntningarna om såväl mycket som intressant kunskap om Lund. Det var också den mest omfattande undersökningen som gjorts i staden på 15 år, vilket till stora delar innebar nya sätt att arbeta.

Undersökningen i kvarteret Sankt Mikael. Foto: Krister Kàm Tayanin, Kulturen.

Den digitala teknikutvecklingen underlättar dokumentation och hantering av de mycket stora data- och informationsmängder som skapas vid den här typen av undersökningar. Utöver den arkeologiska informationen innebar ett systematiskt tvärvetenskapligt samarbete mängder med data kring kosthållning, ekonomi och ekologi genom analyser av djurben och växtrester, allt sammanvägt för att kunna skapa en så heltäckande bild som möjligt av levnadsbetingelserna under äldre tider. Här gjordes goda erfarenheter som man förhoppningsvis kan bygga vidare på. En undersökning som den i kvarteret Sankt Mikael är resurskrävande på alla sätt och vis. Den gjordes därför i samverkan mellan regionens större arkeologiska institutioner. Kulturen är projektets huvudman men såväl Sydsvensk Arkeolog AB som Statens Historiska Museer, Arkeologerna i Lund har bidragit med kompetenser och utrustning. Undersökningen föranleddes av nybyggnation av bostäder på en yta vid Stora Algatan som använts som parkeringsplats sedan början av 1960-talet. Arbetet i fält kunde påbörjas under april 2019 och pågick fram till och med oktober. Ett tjugotal personer var inblandade. När fältarbetet var klart och projektets fältdel avvecklats visade det sig tillkomma omfattande arbeten, vilket fick lösas i flykten, under långt ifrån ideala förhållanden. Den data- och informationsmängd som tillkom innebar →

Kära medlemmar i Gamla Lund!

Som alla vet har mycket av det normala sociala livet förändrats under senare tid vilket även inneburit att föreningens verksamhet, inklusive årsmötet, ställdes in under våren. Emellertid planerar vi nu för att ett höstprogram ska hållas i digital form, se föredragspunkterna nedan samt instruktion för uppkoppling. Vi avser även hålla ett årsmöte genom poströstning, se nedan kallelse, agenda samt instruktion. Densamma skulle stadgeenligt ha hållits senast i april månad, men kunde av kända skäl inte genomföras.

Det är vår förhoppning att så många som möjligt trots allt ska kunna följa föreningens verksamhet som ju, med undantag för föredragen, har pågått som vanligt i form av remissvar till kommunen i plan- och byggärenden, förberedelser för årsboken samt öppethållande av kansli m.m.

Med vänliga hälsningar från styrelsen

ERIK LARSSON
Ordförande

att den grundläggande bearbetningen blev förskjuten och kom igång lagom till utbrottet av Coronapandemin. Den sistnämnda har – än så länge – i huvudsak gått ut över olika analyser: Kol 14 blev försenat och Strontiumanalyserna, som görs i USA, är i skrivande stund ännu inte klara.

Den grundläggande bearbetningen är nu gjord och vissa resultat kan kort presenteras för Gamla Lunds läsare.

Inför undersökningen

Förväntningarna var inför undersökningen högt ställda. En av flera orsaker till detta var läget i den medeltida stadsplanen. I området runt domkyrkan och de medeltida ärkebiskoparnas residens Lundagård fanns en koncentration av kyrkliga institutioner och residenstomter för kyrkliga dignitärer som närmast utgjort en enklav inom den i övrigt kyrkotäta stadsbilden. Området har av Anders Andrén träffande kallats för ”kyrkostaden”. Kvarteret Sankt Mikael ligger centralt inom denna enklav, ett stenkast från domkyrkan och ärkebiskoparnas residens.

Det var också klarlagt att en stor del av kvarteret ingick i Dominikankonventet vid tiden för reformationen. Konventet, vilket var det första att etableras i Norden 1222, fick en tomt i donation av ärkebiskopen Andreas Sunesen. Konventets yta ökade under medeltidens lopp genom ytterligare donationer. Det är dock inte klarlagt när vilka ytor tillkom. En stor del av de frågeställningar som formulerades inför undersökningen var därför ägnade spörsmål kring konventets kronologi, disposition och verksamheter.

Vidare ingick, de för Lundaarkeologin gängse, frågeställningar rörande den äldsta historien, det vill säga när och hur området tas i anspråk och bebyggs samt hur ekonomi och försörjning varit organiserad. Även för dessa frågor fanns stora förhoppningar, då det förefaller som om Stora Algatan går tillbaka på en av de ursprungliga vägar kring vilka Lunds äldsta bebyggelse grupperats.

Vad som var lite nytt i Lundaarkeologiska sammanhang var att det länsstyrelsen uttryckligen efterfrågade systematisk undersökning och dokumentation även av lämningar yngre än medeltiden. Detta är perioder där, av olika anledningar, den arkeologiska kunskapen är begränsad.

Det har genom årens lopp gjorts olika arkeologiska undersökningar och observationer av varierande inriktning och omfattning i kvarteret. Delar av konventets kyrka och huvudbyggnader togs fram i början av 1900-talet i samband med byggnationer och ledningsdragningar i kvarterets södra delar. Från de norra delarna var informationen mer sparsmakad, med undantag för en mindre undersökning som gjorde av innergården i grannfastigheten (som i dag huserar delar av Lunds universitet) 1998. Vid denna framkom synnerligen välbevarade lämningar, bland annat i form av husgrunder och stenläggningar. Detta gav en föraning om vad som kanske kunde förväntas.

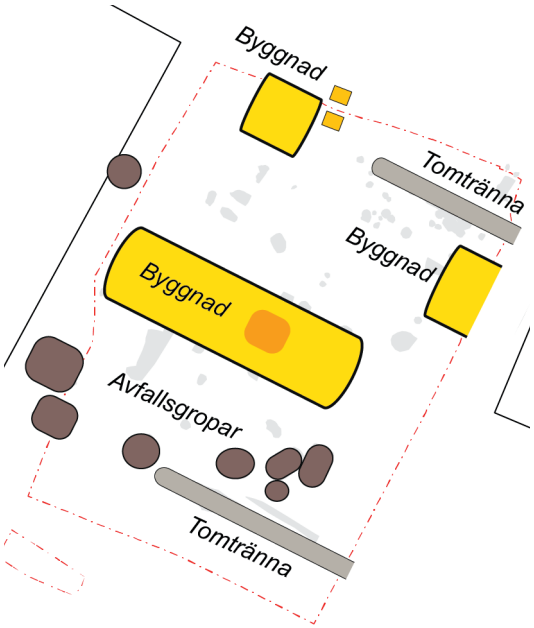

En sammanställning av den äldsta bebyggelsens disposition från slutet av 900-talet till omkring 1030.

Några nedslag

Det är naturligtvis inte möjligt att presentera en tillnärmelsevis fullständig bild av undersökningens resultat i detta sammanhang. Däremot kan vi presentera några övergripande kronologiska nedslag.

Första början

Att klarlägga den ursprungliga topografin är väsentligt för att förstå och förklara den äldsta bebyggelsens placering och organisering. Hela Lund ligger ju som bekant i en kraftig sluttning. Den har präglats av fuktdrag, sänkor och djupare områden. Kort sagt, det var nog inte den lämpligaste platsen för att starta en tätare bosättning.

Den undersökta tomten i kvarteret Sankt Mikael har ett markant fall i sydlig riktning. Under århundradenas lopp har man fört på stora mängder jord för att jämna ut topografin. Arkeologiska och geotekniska observationer tillsammans med fynd av strandnära växtarter, tyder på att kvarterets centrala och södra delar varit fuktiga långt fram i tiden. Av handlingar i Kulturens arkiv framgår att Ragnar Blomqvist var inne på denna möjlighet på sin tid, något han även framförde i *”Tusentalets Lund”* 1941 *(Skrifter utgivna av Föreningen Det Gamla Lund XXI–XXII).*

Den äldsta bebyggelsen på den undersökta platsen var följaktligen lokaliserad till den nuvarande tomtens norra, mera höglänta och torrare delar medan de fuktigare områdena i söder använts för avfallsgropar och latriner. Bebyggelsen utgjordes av ett på så kallade långhus av en typ som var vanligt förekommande på landsbygden under järnåldern. Den äldsta gården uppförs under slutet av 900-talet och underhålls fram till 1030-talet.

Ekonomin präglades av egenhushållning. Det fanns spannmålsrester med bevarade axleder som visar att man tröskat på plats. Grodda skalkorn visar att man bryggt öl till husbehov. Utöver talrika frön av strand- och gräsmarksväxter fanns en stor variation av trädgårdsväxter som bondböna, dill, raps/kålrot, åkerkål/rybs/rova, humle, bolmört och päron. De hade kompletterats med insamlade växter som apel, hassel, blåhallon, fläder, rönn/oxel, pors, smultron, vildpersilja och cikoria. Av kött dominerade får/get följt av nötkreatur och svin. En stor mängd fisk, främst torsk, kolja och vitling, följt av sill och flundra samt mer sparsamt av karpfiskar som mört och braxen, abborre, gädda, gös, näbbgädda och ål, visar vad som ingått i stapeldieten. Parasitanalys visade också på förekomst av fiskbin-

nikemask i en av latrinerna, en parasit som stammar från otillräckligt tillagad insjöfisk. Att miljön varit ganska osund framgår av att analyser visade ett rikligt innehåll med parasitägg från piskmask i människa, gris, och får/nöt samt spolmask från människa. Även ägg av möjlig lungmask från hund eller katt förekom.

Vid mitten av 1000-talet revs bebyggelsen och flyttades ut mot nuvarande Stora Algatan. Detta är ett mönster, en omstrukturering, som vi sett vid flera undersökningar runt om i Lund. Sannolikt är det en första formalisering av gatunätet och bebyggelsemönstret som genomdrivs, en första ”stadsplanering”. Detta mönster ligger sedan fast inom den yta som undersöktes fram till och med senare delen av 1100-talet.

Dominikankonventet

Från skriftligt källmaterial vet vi att dominikanerna kom till Lund på 1220-talet. Detta är ingenting som syns direkt i materialet från undersökningen. Däremot kan ett antal större, och delvis träskodda, gropar i den västra delen sannolikt kopplas till konventet – eller snarare dess uppförande. De har sannolikt att göra med tegelproduktion att göra. Området med groparna var i väster avgränsat med en kraftig nord-sydlig mur, vilken påträffades vid undersökningen 1998 och som även delvis dokumenterats 1963. Den utgör en nordlig förlängning av den mur som avgränsade konventet i västlig riktning och som undersöktes 1927.

I övrigt tycks den undersökta ytan, med undantag för en del enklare bebyggelse, stått öppen. Att någonting har hänt kan främst utläsas av analyserna av växtrester och djurben. Den spannmål som påträffades var ”färdigtröskat” och andelen gris/fläskkött minskar.

Det är frestande att se vad som möjligen är spåren efter tegelframställning som en del i konventets färdigställande, även om det är svårt att leda i bevis. Groparna fylldes dock snart igen. Den norra delen av konventsområdet, den del som undersöktes arkeologiskt, har använts extensivt under en ganska lång tid. Det uppförs förvisso två kraftiga murar, en längs med Stora Algatan, som avgränsade tomten och en nord-sydlig som delade upp området.

Vad syftet varit är oklart, området i konventets norra del har delats upp i mindre enheter genom flera stora murar, men det verkar som om arbetena avstannat. Sannolikt är det den senmedeltida samhällskrisen i digerdödens spår som slagit mot konventets ekonomi och byggnadskassa.

Dominikankonventets ekonomibyggnader

Några decennier in på 1400-talet förändras läget, närmast till en byggboom. På den nordvästra delen av konventsområdet uppfördes nu ett antal byggnader, grupperade runt en vällagd kullerstensgård. Utmed Stora Algatan och med långsidan mot densamma låg en oerhört välbyggd tegelbyggnad i minst två våningar. I väster anslöt den till en nord-sydlig huskropp som delvis låg över den äldre västra avgränsningsmuren. Detta hus var uppfört i korsvirke. Söder om det större tegelhuset fanns ytterligare en byggnad som vilat upp emot den öst-västliga mur som förband de två nord-sydliga. Denna byggnadslämning var fragmenterad till följd av senare tiders odlingar och husbygge. Alla byggnader hade haft golv av återanvänt murtegel och i de norra och södra husen fanns stora spisar och ugnar. Det rör sig om konventets ekonomi- och köksfunktioner.

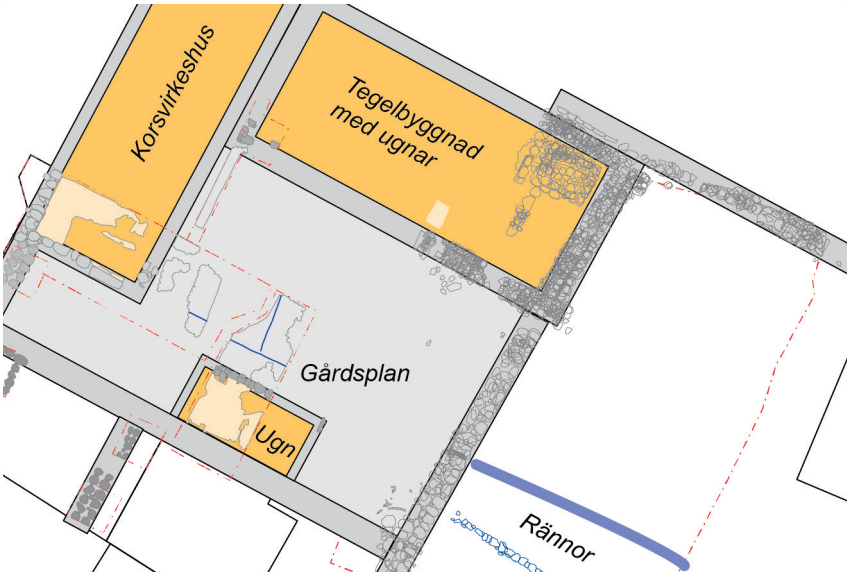

Vid mitten av 1400-talet uppförs ett antal mycket välbyggda hus runt en stenlagd gårdsplan. De har avgränsats av ett antal kraftiga murar och har tolkats som dominikankonventets köks- och ekonomidel.

Vid undersökningen påträffades en liten tavla i elfenben med snideri föreställande jungfru Maria. (KM 16128:129) Inledningsvis tolkades den som en skrivtavla men det är inte uteslutet att det rört sig om en del till ett litet reseraltare. Foto: Lovisa Dal, LUHM.

Den tegelugn som påträffades 1986 i kvarteret Sankt Mikaels sydöstra hörn kan kopplas till uppförandet av ekonomibyggnaderna i den norra delen.

I den ytterst vällagda stenläggningen fanns ett system av ränndalar för att leda bort vatten. Ränndalarna mynnade i en ”spygatt” i den nord-sydliga mur som delade in området. Öster om muren fanns öppna diken som ledde överskottsvattnet vidare i sydostlig riktning. Med undantag för

en enklare källarförsedd byggnad ut mot Stora Algatan har den östra delen av det undersökta området varit obebyggt. Antagligen genomfördes reformationen innan man hunnit samla tillräckligt med medel för att bebygga denna del.

In i modernare tider

Ekonomibyggnaderna kom att stå kvar under lång tid. Dessa delar av konventet revs inte i samband med reformationen. Byggnaderna underhölls och det uppfördes ytterligare en länga längs med Stora Algatan men i övrigt var ytan obebyggd och det tycks som om kvarterets centrala delar under 1600-talet återigen blivit fuktmark. Antagligen har inte de äldre dräneringarna underhållits. Av de av Gunnar Carlquist refererade uppgifterna i sjättepenninglängden från 1691 framgår att delar av fastigheten varit förfallen och legat för fäfot.

De medeltida byggnaderna revs i början av 1700-talet. Det gjordes då också mycket omfattande arbeten med att rensa området på bråte och att föra på väldiga mängder jord. Man har jämnat ut lutningen söderut och även förberett marken för odling. Analyser av de arkeobotaniska fynden påvisade en rad trädgårdsväxter, men även sådant som vinranka, fikon och tobak.

Möjligen rör det sig om en form av ”försöksodling” i syfte att, i samklang med tiden ekonomiska teorier, undvika att importera vissa varor. Tomten ägdes under 1700-talet av professorer vid universitetet vilka kan tänkas ha haft intresse av nyttoodling.

På C M Espmans karta från 1783 står Andreas Stobæus (den yngre) som ägare till tomten som då omfattade hela kvarteret. Efter dennes död 1799 gjordes tomtindelningen om och kvarteret styckades upp i flera tomter.

De nya tomterna bebyggdes efter hand under 1800-talet. Först ut inom undersökningsområdet var ett mindre korsvirkeshus som uppfördes ett stycke in på tomten 1835. Det följdes året efter av en elegant tvåvåningsbyggnad ut mot Stora Algatan, omskrivet som ”studentkasernen Petersborg”. Dessvärre hade denna byggnad delvis haft källare vilket, tillsammans med dess kraftiga grundmurar, stört mycket av de äldre lämningarna i området. Delar av enklare ekonomibyggnader och trädgårdsanläggningen på tomten dokumenterades översiktligt i samband med den inledande maskinschaktningen för undersökningen.

Fynden

Det framkom förvisso enstaka föremål som kan kategoriseras som exklusiva och exotica, till exempel en fingerring i guld, medeltida bemålat dricksglas, ett stycke snidat elfenben och vingben av rovfåglar, men huvuddelen av fyndmaterialet var ”ordinärt” i den bemärkelse att det inte skiljer ut sig i förhållande till vad som vanligtvis påträffas vid undersökningar i Lund. Detta faktum är intressant, i synnerhet när det gäller det som kan kopplas till dominikankonventets ekonomifunktioner; inventariet har inte skiljt sig från samtida hushåll i Lund.

Däremot pekar analyser av keramikens framställningsort på att konventet haft kontakt med Greifswald. Staden hyste från 1254 ett så småningom välrenommerat dominikankonvent varför vi kan anta att det varit fråga om dominikanbröder och lekmän som rört sig mellan orterna snarare än en handel med keramik.

Vidare arbeten

Som nämndes inledningsvis är den grundläggande bearbetningen i stort sett klar och kommer att kunna redovisas i en arkeologisk rapport enligt länsstyrelsens och Riksantikvarieämbetets anvisningar. Den kommer att finnas tillgänglig på nätet.

Under hösten görs också en populärvetenskaplig bok som sammanfattar och presenterar undersökningen och resultaten. Tanken är att denna ska finnas tillgänglig till jul, men i dessa Coronatider är det väl lämpligt att låta osvuret vara bäst. Mycket av den förmedling i form av föredrag och presentationer som vi hade planerat för har ju fått ställas in eller göras om som en följd av den rådande pandemin.

Vidare beställde länsstyrelsen i beslutet om undersökning att det skulle göras inomvetenskapliga fördjupningar. De är planerade att färdigställas under 2021 och kan förhoppningsvis resultera i ett nytt nummer av Kulturens skriftserie *”Archaeologica Lundensia”*.

STEFAN LARSSON
Arkeolog, Kulturen i Lund

Allt går inte att bevara, men förmodligen kan ni knipa några av produkterna ovan i dagens (och framtidens!) Apoteket Svanen. Med reservation för vissa undantag...

Lundaborna får behålla sitt anrika apotek Svanen!

Ibland lönar det sig att protestera. Ägarna till Svanen, Apoteket AB, backar från sitt beslut att lägga ned apoteket som försett lundabor med medikamenter ända sedan 1627! Istället satsar man på renovering och ombyggnad. Nätverket Svanens vänner har gjort en stor insats!

–"Svanen ska inte bara vara ett av Europas äldsta verksamma apotek utan också ett besöksmål för den som vill njuta av stadens vackraste butikslokal." Så sade försäljningschef Camilla Olsson när hon presenterade de nya planerna för Svanens vänner i slutet av maj.

Renoveringen som påbörjas under hösten ska säkra de kulturhistoriska värdena samtidigt som lokalerna ska bli mer ändamålsenliga – både för kunder och personal. Arbetet beräknas bli klar under början av 2021. Planen är dock att apoteket ska hålla öppet under större delen av renoveringen.

I Sverige finns fyra apotek sk kulturapotek som är särskilt intressanta att bevara . Förutom Svanen i Lund är det Lejonet i Malmö och Korpen och Storken i Stockholm.

Svanens vänner, som verkar för att säkra det anrika apoteket Svanens framtid, har uppvaktat Malmös och Lunds riksdagsledamöter att tillsammans kräva ett tillägg i ägardirektiven för Apoteket AB. Tillägget ska på riksnivå garantera att kulturapoteken får leva vidare.

I ett nyligen författat brev från stadsantikvarien och kommunstyrelsens ordförande i Lund anges följande:

–"De historiska apoteken i Sverige representerar stora kulturhistoriska värden förknippade med sjukvård- och medicinhistoria. Dessa värden är i några miljöer bevarade fysiskt i form av byggnader, fast inredning och inventarier. De sammansatta miljöerna ger oss information om hur läkemedel framställts och hanterats i ett historiskt perspektiv men också stora upplevelser och kontakt med 1800- och 1900-talens samhälle."

Givet dessa värden vilar ett ansvar på regeringen att agera för att inte viktiga historiska värden ska gå förlorade. Ett sätt är att agera genom att förtydliga ägardirektivet för Apoteket AB så att de kulturhistoriska värden som utgörs av en fungerande apoteksrörelse i de så kallade kulturapoteken framhålls. Det skulle garantera en långsiktighet för verksamheten och betyda att de hålls öppna för allmänheten.

Men för att lundaborna även framöver ska kunna vara stolta över sitt kulturapotek krävs att de hjälper till att hålla apoteket lönsamt. *Handla på Svanen!*

I GLN 2019:4 finns en artikel om det välbesökta informationsmötet om Svanen och dess framtid.

SOLVEIG STÅHL

Tidningen Lundagårds 100-årsjubileum

Sveriges äldsta studenttidning har alltid varit bra på en sak; att jubilera. Redan efter de första fem åren ställde man till med jubileum, 1930 var det dags för högtidlig 10-årsfestande, för att nu inte tala om 1935... Sedan 1950-talet har nedräkningen pågått till 100-årsjubileet och siktet varit inställt på ”Den stora festen”.

Sittande redaktörstrio har krattat i manegen, bokat Stora salen, gett ut ett jubileumsnummer, men fick ställa in det stora Tårtkalaset på 100-årsdagen den 26 mars och Jubileumsbanketten den 6 juni. En bok ska det dock bli, en uppföljare till den vi gav ut 1995. I två år har en grupp gamla redaktörer tillsammans med Petter Lönegård stött och blött vad som kan och bör sägas om vår gamla tidning.

Vendela Källmark skriver i jubileumsnumret 2020: *”Förutsättningarna för livet är inte igenkännbara under rådande förhållanden. Coronavirusets spridning påminner oss inte bara om samhällets bräcklighet, eller om värdet av god källkritik. Det påminner oss också om mänsklighetens, din och min, sårbarhet och dödlighet.”* Hon avslutar sin ledare med att konstatera att mitt i allt detta fyller tidningen 100 år: *”Temat för numret är följaktligen nostalgi.”*

Jubileumsnumret har *”100 år av ensamhet”* som tema och på omslagets svartvita foto brinner en militär rökhandgranat på Tegnérplatsen minuterna efter att kårvicen Hans-Åke Jönsson hälsat våren välkommen på Siste april 1977. Jag står på Övre Atén med ett glas skumpa i ena handen och min kamera i den andra och tar en bildserie som visar hur 100-tals vita studentmössor flyr undan röken.

Jubileumsredaktör Jacob Andersson skriver att temat bestämdes långt innan covid-19-pandemin bröt ut och ensamheten blev en central del av många studenters tillvaro: *”Lundagårds 100-årsjubileum firas inte med champagne och tårta utan med Facebook-gillningar från isolerade studentrum.”*

Redaktionen, den första guldkantade som höll hus runt det aspelinska köksbordet innan man flyttade in i det så kallade Tosingarummet på Akademiska Föreningen, ville att tidningen skulle bli *”ett språkrör för alla intressen, idéer och strävanden som göra sig gällande inom Lunds studentkår”*. Lundagård skulle också ägna uppmärksamhet åt nya företeelser på det litterära och konstnärliga området och bereda plats för skönlitterära bidrag av värde. Tidningen ville dessutom *”efter förmåga upprätthålla den studentikosa anda som trots alla tiders slagskuggor lever kvar med oförbrännelig livskraft”*, en tidig bekännelse till det som brukar kallas Lundaandan.

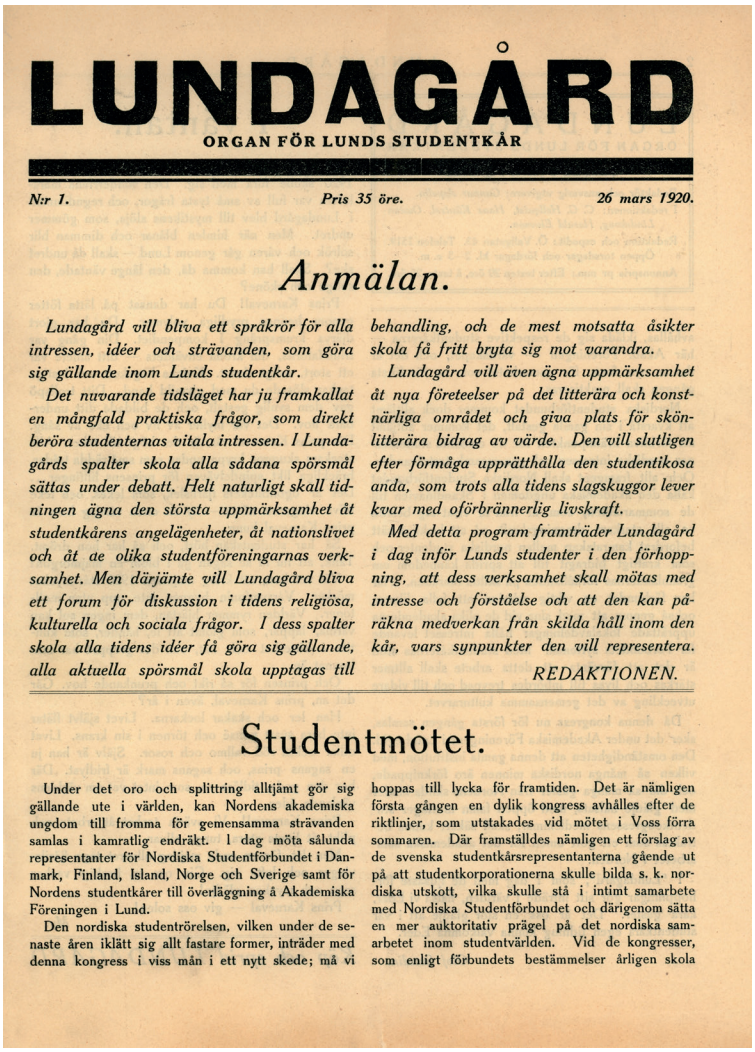

LUNDAGÅRD

ORGAN FÖR LUNDS STUDENTKÅR

N:r 1. Pris 35 öre. 26 mars 1920.

Anmälan.

Lundagård vill bliva ett språkrör för alla intressen, idéer och strävanden, som göra sig gällande inom Lunds studentkår.

Det nuvarande tidsläget har ju framkallat en mångfald praktiska frågor, som direkt beröra studenternas vitala intressen. I Lundagårds spalter skola alla sådana spörsmål sättas under debatt. Helt naturligt skall tidningen ägna den största uppmärksamhet åt studentkårens angelägenheter, åt nationslivet och åt de olika studentföreningarnas verksamhet. Men därjämte vill Lundagård bliva ett forum för diskussion i tidens religiösa, kulturella och sociala frågor. I dess spalter skola alla tidens idéer få göra sig gällande, alla aktuella spörsmål skola upptagas till behandling, och de mest motsatta åsikter skola få fritt bryta sig mot varandra.

Lundagård vill även ägna uppmärksamhet åt nya företeelser på det litterära och konstnärliga området och giva plats för skönlitterära bidrag av värde. Den vill slutligen efter förmåga upprätthålla den studentikosa anda, som trots alla tidens slagskuggor lever kvar med oförbrännerlig livskraft.

Med detta program framträder Lundagård i dag inför Lunds studenter i den förhoppning, att dess verksamhet skall mötas med intresse och förståelse och att den kan påräkna medverkan från skilda håll inom den kår, vars synpunkter den vill representera.

REDAKTIONEN.

Studentmötet.

Under det oro och splittring alltjämt gör sig gällande ute i världen, kan Nordens akademiska ungdom till fromma för gemensamma strävanden samlas i kamratlig endräkt. I dag möta sålunda representanter för Nordiska Studentförbundet i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige samt för Nordens studentkårer till överläggning å Akademiska Föreningen i Lund.

Den nordiska studentrörelsen, vilken under de senaste åren iklätt sig allt fastare former, inträder med denna kongress i viss mån i ett nytt skede; må vi hoppas till lycka för framtiden. Det är nämligen första gången en dylik kongress avhålles efter de riktlinjer, som utstakades vid mötet i Voss förra sommaren. Där framställdes nämligen ett förslag av de svenska studentkårsrepresentanterna gående ut på att studentkorporationerna skulle bilda s. k. nordiska utskott, vilka skulle stå i intimt samarbete med Nordiska Studentförbundet och därigenom sätta en mer auktoritativ prägel på det nordiska samarbetet inom studentvärlden. Vid de kongresser, som enligt förbundets bestämmelser årligen skola

Lundagård nr 1 den 26 mars 1920. I redaktionen: Gunnar Aspelin. (redaktör). C. G. Hellquist, Hans Küntzel, Ossian Lindskoug, Harald Elovson.

T.h. Lundagårds 70-årsjubileum i november 1990. Hans Küntzel, 96 år, berättar historier om hur tidningen startade. Till vänster i bilden syns en bekransad Quatt, ständig symbol för tidningen.
Foto: Per Lindström/AF:s Arkiv.

Jadwiga P. Q. Westrup

EXCHEFREDAKTRICE

ANGLOMAN SOCIETETSFLICKA

PRIMKÅSÖS

PERSONLIGHET

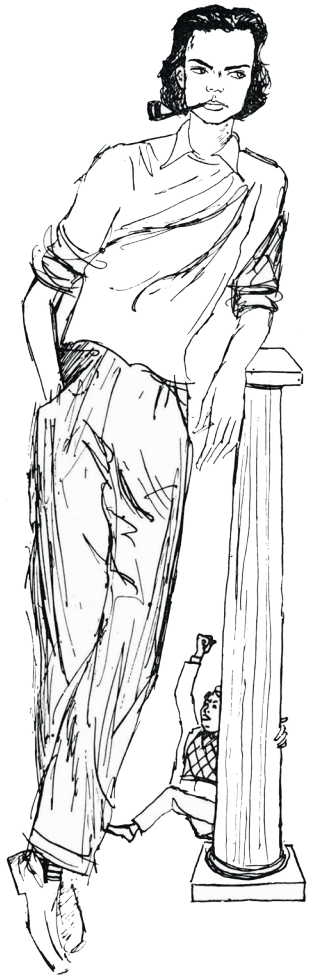

"Med hjälp av Q,
tiddely pom,
och Nalle Puh,
tiddely pom,
jag sjunger nu,
tiddely pom,
en sångstump.

I am a V. I. P.,
tiddely pom,
fast kåren sipp,
tiddely pom,
förstod ej Pip-,
tiddely pom,
pi Långstrump.*

Hos pampig bror,
tiddely pom,
blott allvar bor,
tiddely pom,
man är så stor,
tiddely pom,
i festtrupp!

Jag skoja lätt,
tiddely pom,
med deras sätt,
tiddely pom,
Var det ej rätt,
tiddely pom,
av Westrup?"

Med pipa, långbyx, whiskygrogg
Du verka vill gamine.
Liksom bak londonsk, sliski fog,
Du dolt Ditt rätta sinne

* Syns ej på bilden.

Q-verserna är ett ständigt återkommande inslag i Lundagård. Q om Jadwiga Westrup, redaktör 1949, i nr 1 1950.

Första numret, daterat 26 mars 1920, kostade 35 öre och välkomnades av Folkets Tidning – *"den store lundensaren Waldemar Bülows språkrör"* – som skrev att studenterna är att lyckönska om tidningen håller vad den lovar – och noterade att 35 öre är *"rätt billigt i betraktande av nu gängse fläskpriser"*. Dagens Nyheter tyckte några nummer senare att Lundagård var *"en välskött och trevlig tidning"* och Svenska Dagbladet ansåg lite kryptiskt att lundastudenternas tidning var *"värd att segla sin sjö längre än de flesta periodiska studentpublikationer förmå hålla sig flytande"*. På Sydsvenska Dagbladet visste man inte vad man skulle tycka, eller brydde sig inte.

Lundaandan har av och till gjort sig påmind i Lundagård, inte minst i de skaldestycken som den anonyme versmakaren Q publicerat genom åren. Q står för *quis*, latinets *vem*, och inte quatten, tidningens symbol (som tog omvägen via Lundakarnevalen 1924, innan den med hjälp av den store akademiskämtaren John Tandberg flyttade in i Tosingarummet på Akademiska Föreningen). Quis stod det under den första anonyma dikten i Lundagård i oktober 1920, men en månad senare blev det Q rätt och slätt. Jan Mårtensson (redaktör 1965–66) konstaterar i *Lundagård – namn för vår längtan (1989)* att Q-dikterna handlar om kvinnor och män i studentkåren och ofta är kvicka, inte sällan elaka och ibland infama: *"Redan tidigt kom en storhetstid, aldrig överträffad, med Q-skalder som Frans G. Bengtsson, Hjalmar Gullberg och Sigfrid ›Tristan‹ Lindström"*.

Mårtensson noterar att den lundensiska tonen ofta återkommit i Lundagård, inte minst i den så kallade kårkrönikan, numera avsomnad: *"Den var från början ganska utförlig men blev med åren allt dunklare, mot slutet säkert obegriplig för alla utom möjligen vad någon redaktör kallat ›de ständigt 67 på Aten‹, det inte längre existerande studentkaféet. Men kvar fanns, när en krönikepunkt var som bäst, en elegant formulering, en lustfylld lek med språket."*

Redan Lundagårds förste redaktör, Gunnar Aspelin, noterade att tidningens läsare inte är att leka med. Studenten är, menade han, ofta nog till sin läggning en ytterlighetsman; han vill draga konsekvensen av sin ståndpunkt, han omfattar sina idéer som en religiös trosbekännelse, och eftergifterna te sig för honom, som ett föraktligt köpslående med sanningen: *"Är han högerman, så blir han gärna konservativ till ytterlighet; är han socialist, så omfattar han Karl Marx' evangelium med religiös hänförelse."* Mycket finns att säga om hur olika redaktörer genom åren förhållit sig till den dramatik som utspelat sig bortom Lunds och Sveriges gränser – före och under andra världskriget och under det efterföljande kalla kriget.

Om detta, och mycket annat, kommer man att kunna läsa i boken om Lundagårds första hundra år. Här kommer levande och döda gamla redaktörer som Per Gahrton (1968–69) och Ivar Harrie (1922–23) att passera revy tillsammans med några vasst vässade *"pennor"* som Britt G. Nyman (1937–38, gift Hallqvist) och Anna-Karin Rudelius (1992–93).

Också tecknarna och fotograferna, som flitigt dragit sina strån till stacken, kommer att uppmärksammas. Den visuella kraften i en tidning/tidskrift är viktig. Några väl valda streck kan säga lika mycket som en lång artikel och på 1/125-dels sekund kan mer bli sagt än i en hel roman. Men inget är heller så avslöjande som slapp bildjournalistik och genrebilder.

Lyckan att få redigera Lundagård är stundtals berusande, men mest en balansakt på slak lina. Om detta är Sven Unger och jag rörande överens när vi på våra jubileer tömmer en bägare tillsammans. Vi är båda historiska. Han är tidningens kortaste redaktör och jag den längste. Inte i centimeter, men i antal dagar och nummer. Sven hann knappt bli vald av deputerade innan han blev avsatt, inte för något han skrivit eller sagt – han hann aldrig ge ut sitt första nummer – men väl för åsikter som hans far, signaturen Sagittarius, framfört på Svenska Dagbladets ledarsida (Sven fick viss revansch i Rolf Erichs redaktion). Och jag lyckades klamra mig fast vid redaktörsstolen i fyra och ett halvt år – och hann under tiden ge ut 77 nummer och hålla i tidningens 60-årsjubileum. Det var där och då jag knöt vänskapsband med några av de stora elefanter som dansat inför Quatten; Hans Küntzel (som tillhörde den första kretsen), Bengt Hjelmqvist (som tassade fram på lätta versfötter), Allan Fagerström (som kring sig samlade en senat av gamla redaktörer) och Jadwiga P. Westrup (P som i Przybyszewska).

Jadwiga var en frisk fläkt som *”drog in med sprakande humor och gick till angrepp mot dumdryghet, social orättvisa och akademisk högfärd”*. Hon var en kvinnosakskvinna som gick i långbyxor och rökte pipa och som starkt ogillade allt hon förknippade med *”stärkkrageallvar”*.

I jubileumsnumret 1980 berättar hon om hur hon under en lång natt på Akademiska Föreningens vind censurerade en rad i kårkrönikan i 3 600 exemplar av Lundagård med hjälp av en flaska rödvin och 20 flaskor tusch, och hur *”gossarna på Thomanders efteråt erbjöd sig att avcensurera tidningen för 25 öre; de visste till skillnad från mig att tusch är vattenlösligt.”*

Hennes kärleksbrev till vår redaktion började övertygande med *”Pojkjävlar!”*. Hon hade bland annat synpunkter på redaktionsmedlemmarnas förnamn – Örjan, Leif, Mats, Ulrik, Peter, Anders, K Arne och Lars – men aldrig på deras efternamn (Björkhem, Stille, Agrell, Scheller, Voitkans, Holmqvist, Blom och Westerberg). Att Eva Säther hörde till redaktionens flitigare medarbetare missade hennes granskande öga.

Till ”mitt” gäng hörde också ”Vitsväktarna”; Anders Albien, Sune Larsson och Stellan Sundahl som alla tre valde att verka i det fördolda. Ett smakprov på deras ordkonst apropå lågt deltagande i deputeradevalet 1977: *”Lågt valdeltagande även i Ishavet”*. Det var också en kommentar till Norges och Islands då kritiserade jakt på valar.

Lars Westerberg bidrog också till att Lundagård blev läst under 1970-talets andra halva, få ville missa Lars ofta vassa *”Westerbergare”*. Två exempel:

• *”Lunds dyraste dasspapper” kallar vänstern Lundagård. Torka er gärna med Westerberg summerar, kära vänstermänniskor! Det är dasspappret som inte stryker medhårs.*

• *… Själv får jag nöja mig med att i Dackekuriren bli föreslagen till Nobels fredspris. Andra kandidater är Jultomten och Idi Amin. Men eftersom jag förenar Jultomtens gemytlighet med Idi Amins blodtörst borde jag ligga bäst till.*

Jag sätter punkt med några rader av ›Tristan‹ (nej, vi är inte släkt) som under de första åren var Lundagårds genius. Dikten *Klockan* står att läsa i nummer 5 1920. Sista strofen:

Men tidens böljegång mot oändligheten
den blir för mig till klockans knäpp och slag
som småsnålt hackar sönder evigheten
till arma smulor av en människodag.

PER LINDSTRÖM

Redaktör 1976–80 och medlem av Johan Bengt-Påhlssons redaktion 1973–74 och Örjan Björkhems redaktion 1974–75.

Artikelförfattaren vid tidningens 60-årsjubileum 1980. Foto: Rebecka Tarschys.

»Lundagård»,

studenternas tummelplats för tidens idéer, har nu utsänt sitt andra nummer. Man kan gott säga, att löftena från startnumret redan äro på väg att infrias. Innehållet är väl avvägt med hänsyn till proportionen mellan allvar och skämt. Det är givet till fördel för en tidning som denna, hur »officiell» den än är, att den inte ägnas enbart åt diskussion av »idéerna» utan också tar med lite lättare gods. Just i detta hänseende är det föreliggande numret näst an idealiskt. Bara ännu lite bättre humör!

På ledareplats beklagar Ossian Lindskoug, att det inte blev någon karneval i år, men tvår enligt högt föredöme sina händer och undanber sig »nattliga demonstrationer utanför sociala utskottet till avgjort fördärv för dess fönsterrutor». Alfr. Vanner skriver en beaktansvärd artikel om behovet av en statsvetenskaplig examen, och Gunnar Aspelin gör ett inlägg i diskussionen om statskyrkan. Till de lättsnälta sakerna höra en Lundaskiss med titeln »Hämnden» och en kinesisk versimitation-parodi av en lätt genomskinlig signatur. Förresten har man inte hållit sig för god att recensera filmpremiärerna, fastän man kanske hellre eller lika gärna sett några rader om Lundegård-utställningen. Ett lustigt referat av studentbalen på hexameter prydes av Eric O. Nilsons charmanta vignett från dansprogrammet.

Redaktionen uttalar också ett tack till »den okände givare», som donerat 50 kr. till gazetten. Det skulle inte alls vara malplacerat att uppmana till exemplets efterföljd. Så snälla äro vi mot våra konkurrenter.

—mo.

L.D. 12/4 20.

Jubelnummer och fest när Lundagård fyller 50

Den 10 mars 1920 fattade studentkåren beslutet att utge en tidning under namnet Lundagård. Den 26 mars var det dags för det första numret. I den här veckan kommer Lundagård ut med sitt jubileumsnummer och på lördag träffas mer än 70 Lundagårdsmänniskor på AF i Lund för en liten jubileumsfest.

Omslaget pryds av Quatten, för dagen sammansatt av cirka 1 000 småquattor. För innehållet svarar i ganska stor utsträckning tidigare redaktörer.

Den som till äventyrs tror att karnevalsdebatt är ett 70-talspåfund bör läsa Gunnar Aspelin, Lundagårds förste redaktör. I jubileumsnumret berättar han bl a om "ett betänksamt inlägg i karnevalsfrågan 1920". En ansvarsmedveten jurist, som stod i spetsen för kårledningen, trodde inte att den moderne studenten hade det rätta karnevalshumöret. Juristen blev sedan professor i Stockholm.

Ivar Harrie — redaktör 1923 — avslöjar t ex att "borgerlig" inte anno 1920 var ett skällsord. Det uttryckte hemlängtan till vardagen efter krigets katstrofår. "Också revolutionärerna bland oss fann det givet att efter revolutionen de högutbildade hade sitt jobb i vardagen, där vardagsdygder krävdes..."

Hur var det då med "det nazistiska Lund"? Allan Fagerström, som var Lundagårdsredaktör 1944, menar att lundensarna i stort sett inte var mera nazistiska än alla andra studentkårer. De bara hukade sig, en inte ovanlig attityd bland studenter inför det hisnande historiska skeende som dagligen immade deras glasögon. Den enda skillnaden var att lundensarna kallade sitt sätt att huka sig för spepticism. Det fortsatte de länge med.

"BARA BRIDGE"

Gunnar Fredriksson talar om 50-talet som ett ovanligt energiskt försök att förfalska verkligheten och intala sig att man levde i en idyll. Han tycker att han lärde sig alltför litet i Lund utom en smula bridge, löpning 400 m och en del stilistiska knep i Lundagård.

Hasse Alfredson, redaktör 1956, erinrar sig en rolig kårkrönikepunkt: Lunds Dagblad har faktiskt de grå tidningarnas charm. På den tiden var studentkåren liten och obetydlig. Nu är den stor och obetydlig.

Quattens historia berättas i jubileumsnumret, i en artikel av John Tandberg, ursprungligen publicerad 1947. "Urquatten" tillhörde professor Tandbergs städerska. De första avgjutningarna gjordes i mitten av 20-talet.

Q I SAMLINGSVOLYM

Benkt Högstedt skriver om skalden Q. Han berättar bl a att Bonniers detta jubileumsår ger ut en samlingsvolym, som består av 100 Q-versar från 1920 och fram till dags dato.

Boktryckare Sture Wallin berättar för Fredrik Braconier om gamla redaktörer. Originellast av alla var nog Jadwiga Westrup, menar han, Inte bara för att hon och hennes redaktion en gång med tusch fick måla över en kårkrönikepunkt som ansvarige utgivaren inte tyckte om.

RÖDER

SDS 18/3

Lundagård 15 år.

Lundagård utkommer i dag med ett nytt nummer — ett jubileumsnummer till och med. Det första numret av tidningen utkom nämligen den 26 mars 1920. Jubileet har celebrerats med en trevlig revy, med bilder och textfragment ur tidigare årgångar av Lundagård. Ledaren, som fått den hädiska titeln "Upp till kamp emot kåren", är författad av Bengt Hjelmqvist och handlar om en studenttidnings uppgift. Professor Karl Olivecrona skriver "Om den föreslagna statsvetenskapliga examen". Docent Ivar Lindquist har ägnat några minnesord åt professor emeritus Axel Kock. Lyriken är rikligt representerad: Hjalmar Gullberg har en dikt med titeln "Den gyllene åldern", Åke Ohlmarks har strängat sin lyra till Studentbalens lov, och Ivar Harrie har tolkat en dikt av Emily Bronte. Q. besjunger denna gång sociala utskottets förman Hallandskuratorn Olof Christensson. Vidare innehåller numret recensioner, kårkrönika och en pigg och rolig slask. Kort och gott: ett gediget och trevligt nummer.

SDS 23/3 - 35

Kollega som fyller år.

Den 10 i denna månad var det fem år sedan Lunds studentkår beslöt att börja utgiva en tidning under namnet Lundagård. Den 26 mars utkom tidningens första nummer. I nästa vecka har alltså Lundagård födelsedag. Fem år är visserligen icke mycket för en tidning, allra minst om man betraktar saken från ett 150-årigt blads synpunkt, men den som har sett några stycken studenttidningar komma till världen och gå hädan, förstår, vilka mödor som varit förenade med uppgiften att i fem år icke blott hålla Lundagård vid liv utan också låta den ständigt vara läsbar. Ett par skildringar från »den första kampanjen» i Lundagårds i e. m. utkommande nummer ge ytterligare besked om den saken och påminna också om vad några av de numera avgångna redaktörerna kunde åstadkomma i spalterna, när de voro som bäst. Lundagård delar med andra periodiska skrifter den egendomligheten, att icke allt vad den publicerar är ägnat eller ens ämnat för evigheten, och alldeles särskilt har naturligtvis den polemiska delen av innehållet varit ett barn av stunden, men det är obestridligt, att tidningen lyckats i sin uppgift att ge en lundensisk doft åt spalterna. Den bör i viss mån ha verkat sammanhållande på kåren (man får inför födelsedagen bortse från att den absolut icke befordrat någon nationell samling), och den har givit uttryck åt tankar och önskemål inom kåren, vilka annars blivit outsagda. Det är ju nämligen så att den som skriver i ett kårorgan har den underliga föreställningen, att han viskar fram hemligheter åt förtrogna kamrater — att dessa hemligheter säljas i cigarrbutikerna för 50 öre och lämnas till de dagliga tidningarna för recension rubbar icke hans tro. På så sätt ha vi fått alla dessa bekännelser om Lunds hemlöse student och annat, som vi äro tacksamma för.

En lyckönskan till studentkåren är på sin plats med anledning av detta tidningsjubileum, och det är Lund Dagblad ett nöje att framföra den.

Un.

L.D. 21/3 25.

Nytt på Kulturportalen Lund

Somligt i Lund är märkvärdigt, en del känt för de flesta men annat är okänt. I en artikelserie med bilder har Kulturportal Lund berättat om dessa. 33 märkvärdigheter trycktes i ett häfte som delats ur gratis. Det blev så populärt att upplagan tog slut. Lundabor gick och cyklade runt till märkvärdigheterna. Nu har en ny upplaga tryckts. Den finns att hämta på Gamla Lunds kansli, turistbyrån, bibliotekets Lundasamling och på Historiska museet. Det finns fler märkvärdigheter och redaktionen planerar en andra del. En populär serie är Lundaprofiler. Långt mer än 100 profiltexter har publicerats. Bland de senaste finns de båda toppolitikerna Hans Ingemansson (m) och Nils Gustavsson (s), Lundapolitikern och justitieministern Gun Hellsvik och Arne Håkansson, redaktör på tidningen Arbetet.

Nya artiklar har skrivits om bland annat Hardebergaspåret och om minnena av den järnväg som gick där. Den 11 juni 1987 inträffade den hittills allvarligaste tågolyckan i Lund. Ett godståg spårade ur i Armaturkurvan. Det kunde gått verkligt illa om vagnarna innehållit annat än bräder. Läs om hur Lunds före detta Rune Fredriksson kände för faran med godståg genom centrala Lund. Nya artiklar har också skrivits om Petriplatsen vid biblioteket, som kunde blivit torg i stället för Mårtenstorget.

Folkparken i Lund är ständigt under diskussion. Hur ska den användas? På Kulturportalen kan man läsa om den ursprungliga parken, som invigdes 1 maj 1895. Redaktionen för portalen har letat och funnit studentnationernas gravar på Östra kyrkogården. Där begravdes medellösa studenter men också betydande personer inom studentlivet. Den senaste och troligen den sista att begravas i Göteborgs nations grav var Göran Ravnsborg.

Kulturportal Lund skriver på nätet om Lunds historia och kulturarv (kulturportallund.se). Portalen är också en föreningen där man kan bli stödmedlem för 100 kr om året. Pluskonto: 493933-6.

INGRID NATHÉL
Kulturportal Lund

Om Göteborgs nations gravplats och många andra intressanta historiska händelser, platser och personer i Lund finns att läsa om på Kulturportallund.se. Foto: Kulturportal Lund.

Gamla Lund på Kulturnatten lördag 19 september

På grund av det rådande läget när det gäller spridningsrisk av coronaviruset (covid-19) följer vi rekommendationer som ges av ansvariga myndigheter. För att minska risken med smittspridningen finns det vissa anpassningar när det gäller antalet deltagare (max 25 personer). På plats ansvarar var och en för att hålla det avstånd som rekommenderas av Folkhälsomyndigheten gentemot andra deltagare.

Först till kvarn gäller och ni anmäler er till vårt kansli från den 14 september till 18 september. Kontaktuppgifter finns på sista sidan.

12.00–15.00
Föreningens kansli håller öppet med bokbord. Kattesund 2 A.

11.00–13.30
Bo Larsson leder en stadsvandring med tyngdpunkt på 1920-talets arkitektur, från historicism och funktionalism – med arkitekter som Salomon Sörensen, Theodor Wåhlin, Carl Emil Rosell, Herman Håkanson, Carl Andrén, Lars Kolmodin och Johannes Alfred Persson.

Samling kl. 11.00 vid Tegnérplatsen framför Kulturens huvudentré.

14.00–16.30
Jan Torsten Ahlstrand leder en konstvandring med tyngdpunkt på temat ”Modernismens gryning”. (Jöns Mårtensson, GAN, Hilma af Klint, Strinberg, Viking Eggeling, Wiwen Nilsson, Anders Trulson, Johan Johansson m. fl.).

Samling kl. 14.00 vid Jöns Mårtenssons Villa Apla, Södra Esplanaden 14.

17.00–19.00
Monika Lennartsson leder en stadsvandring med temat ”Möt Lundakvinnor med attityd.”
På vandringen genom staden berättas det om Lunds historia samtidigt som olika kvinnors öden belyses. Den guidade turen leder till platser som var betydelsefulla för kvinnor som Lina Jonn, Emilie Thomander och Hildur Sandberg.

Samling kl. 17.00 utanför Stadshallens entré på Stortorget.

Kulturnatten
LUND 19 SEPTEMBER 2020

Kallelse till Årsmöte 2020

Härmed kallas föreningen Gamla Lunds medlemmar till årsmöte
onsdagen den 30 september kl 18.00.

Alla medlemmar ges möjlighet att poströsta genom bifogad röstsedel. Glöm inte att ange ert namn på sista sidan. Om ni har några ytterligare frågor eller funderingar så tveka inte att höra av er till kansliet.

Samtliga handlingar, såsom årsredovisning, revisionsberättelse samt valberedningens förslag, finns för påseende och tillhandahållande på föreningens kansli, Kattesund 6 A, 222 23 Lund, samt på vår hemsida.

Årsmötet samt föredragen 21 oktober, 18 november och 9 december kommer att genomföras digitalt och sändas live!

Länkar till sändningarna för såväl årsmötet som evenemangen kommer att finnas tillgängliga på vår hemsida ca en (1) timme före evenemangen börjar.

Kommande evenemang

Lördagen den 19 september
Kulturnatten 2020
Gamla Lund deltar genom bl.a. guidad stadsvandring samt bokförsäljning och medlemsrekrytering. Se föregående sida.

Onsdagen den 21 oktober kl 18.00
Medeltida stadsaristokrati – Exemplet Lund
Fil. dr Kenth Hansen berättar om närvaron av världsligt frälse (aristokrater) i Lund under medeltiden.

Onsdagen den 18 november kl 18.00
Hur bevarar vi det återstående öppna kulturlandskapet?
Inlägg och debatt med forskare från SLU – Alnarp och representanter från Lunds, Staffanstorps och Lomma kommuner. Kan vi förhindra att tätorterna mellan Lund och Malmö växer ihop? Hur bevarar vi bebyggelsekaraktären ”öar i åkerhavet”? Dessa frågor och många fler kommer att beröras.

Onsdagen den 9 december kl 18.00
Kampanjen ”Hur ESS hamnade i Lund”
Olof Hallonsten , fil. dr i forskningspolitik och docent i sociologi, verksam vid ekonomihögskolan vid Lunds universitet presenterar resultaten av flera års samtidshistorisk forskning om den politiska processen som ledde till att ESS-anläggningen hamnade i Lund – lokal, nationell och europeisk nivå.

Röstsedel – Årsmöte 30 september 2020

Poströstningen sker genom att ni klipper ut röstsedeln, kryssar för era svarsalternativ och lämnar in talongen till föreningens kansli **senast den 30 september.** Det går även bra att skicka den med brev till **Föreningen Gamla Lund, Kattesund 6 A, 222 23 Lund**.

DAGORDNING

Kan förslaget/förslagen bifallas?

1. Årsmötets öppnande.

2. Fråga om årsmötets stadgeenliga sammankallande. JA ☐ NEJ ☐

3. Val av ordförande och sekreterare för årsmötet.
Förslag: sittande ordförande **Erik Larsson** och styrelsens sekreterare **Margareta Wickström**. JA ☐ NEJ ☐

4. Godkännande av dagordningen. JA ☐ NEJ ☐

5. Val av två personer att jämte ordförande justera protokollet.
Förslag: **Wiking Månsson** och **Ingrid André.** JA ☐ NEJ ☐

6. Styrelsens verksamhetsberättelse samt årsredovisning för det gångna verksamhetsåret. *Bilaga (1) tillhandahålles på kansliet och på vår hemsida.* JA ☐ NEJ ☐

7. Revisorernas berättelse.
Bilaga (2) tillhandahålles på kansliet och på vår hemsida. JA ☐ NEJ ☐

8. Fastställande av resultat- och balansräkning.
Förslag: Resultat- och balansräkning fastställs. JA ☐ NEJ ☐

Fortsättning på nästa sida →

Posttidning B

Avs.
Föreningen Gamla Lund
Kattesund 6 A
222 23 Lund

Stort tack till våra sponsorer

LUNDS KOMMUN

ThO Thora Ohlssons stiftelse

LKF LUNDS KOMMUNS FASTIGHETS AB

Sparbanken Skåne

Fabriks- och Hantverksföreningens i Lund Fastighets AB

Kansliet

Kanslist och ekonomi: Amelie Andersson
Post- och besöksadress: Föreningen Gamla Lund, Kattesund 6 A, 222 23 Lund.
Telefon: 046 – 12 12 65
E-post: gamlalund@telia.com
Hemsida: www.gamlalund.se
Öppettider: Måndag–onsdag 9–13, torsdag 12–16 samt fredag 9–13
Bankgiro: 325-1675 **Swish**: 123-422 78 07

Föreningen Gamla Lund

Grundad 1918.

Verkar för våra medlemmar och våra syften:
- att följa bevarande och förnyelse i staden
- att slå vakt om vårt kulturarv
- att öka intresset för byggnadsvård
- att genom årsboken dokumentera Lunds historia och sprida kunskap om person-, miljö- och kulturhistoria.

Styrelsen 2019/2020: Erik Larsson, *ordförande*, Cecilia Nelson, *vice ordförande*, Margareta Wickström, *sekreterare*, Claes Axelsson, *skattmästare*, Bengt Aronsson, Rie Hägerdal, Bo Larsson, Monika Lennartsson, Sten Skansjö, *led.*, Henrik Schyllert, *suppl.*, Sven Ingmar Andersson, *kommunens repr.*, Jan Torsten Ahlstrand, *ers. för kommunens repr.*, Henrik Borg, *adj.*

Gamla Lund-Nytt

Ansvarig utgivare: Erik Larsson.
Tryck: All-Media Öresund, Kävlinge.

Kan förslaget/förslagen bifallas?

9. Beslut om disposition beträffande vinst eller förlust enligt den i punkt 8 fastställda balansräkningen.
Förslag: Årets resultat, 84.525 kr, balanseras i ny räkning. JA ☐ NEJ ☐

10. Ansvarsfrihet för styrelsen för det gångna verksamhetsåret.
Förslag: Styrelsen beviljas ansvarsfrihet för verksamhetsåret 2019. JA ☐ NEJ ☐

11. Val av fem (5) stycken styrelseledamöter för närmaste tvåårsperiod.
Förslag: **Sten Skansjö** (omval), **Margareta Wickström** (omval), **Rie Hägerdal** (omval), **Henrik Schyllert** (omval), **Jes Wienberg** (nyval). JA ☐ NEJ ☐

12. Val av ordförande i föreningens styrelse för ett år.
Förslag: **Erik Larsson** (omval). JA ☐ NEJ ☐

13. Val av två revisorer och en revisorssuppleant.
Förslag: **Anki Hesse** och **Karin Sandberg** (omval), samt att uppdraget som revisorssuppleant förbli obesatt. JA ☐ NEJ ☐

14. Val av valberedning.
Förslag: **Solveig Ståhl** (omval), **Cecilia Nelson** (nyval), **Ulla Holmér** (nyval). JA ☐ NEJ ☐

15. Fastställande av årsavgifter.
Förslag: Gällande årsavgifter föreslås förbli oförändrade, d.v.s. 290 kr för enskild medlem, 60 kr för familjemedlem, 150 kr för ungdoms-, och studentmedlemskap samt 1000 kr för företag. JA ☐ NEJ ☐

16. Övriga frågor.

17. Årsmötets avslutande.

Vänligen ange röstande medlems namn